

Qua Úc trồng cỏ

Người Việt tại Việt Nam đa số sống bằng nghề nông, nhưng việc trồng lúa hoặc hoa màu thường không mang lại thu nhập cao, nên khi được khuyến dụ qua Úc “trồng cỏ” để kiếm năm mươi ngàn đô la thì đã không ít người từ chối.

“Trồng cỏ” là một từ lóng dùng để ám chỉ việc trồng cần sa. Phong trào này, đối với cộng đồng người Việt tại hải ngoại, đã nở rộ tại Gia Nã Đại khoảng 20 năm về trước. Vì cần sa cần nhiều ánh sáng, nhiệt và nước nên nếu được trồng trong nhà, người ta phải dùng rất nhiều điện và ga. Do khí hậu tại Gia Nã Đại có đến mấy tháng lạnh, và nhà nào cũng phải mở sưởi 24 trên 24 nên việc “trồng cỏ” ít bị phát hiện. Dần dà, cảnh sát mới phát hiện rằng những nhà có “trồng cỏ”, khói bốc lên từ ống khói sẽ nhiều và bắn lên rất mạnh, trông giống như nhà đang bị cháy vậy, nên nhiều “vụ mùa” đã bị phát hiện và tịch thu, gây lỗ lã.

Phong trào “trồng cỏ” tại Gia Nã Đại từ đó chìm xuống, nhưng nó lại nổi lên tại xứ Kangaroo trong khoảng mười năm qua. Người Việt tại Úc “trồng cỏ” tại các nông trại xa xôi hẻo lánh cũng có, và “tại gia” cũng có. Người Việt chúng ta rất giỏi trong việc ăn cắp điện, nhưng vì cảnh sát Úc có nhiều cách khác nhau để điều tra và phát hiện các “nông trại” này, nên trong vòng năm năm nay, rất nhiều “nông gia” đã lần lượt đi “nghỉ mát” tại các trại giam.

Tại Melbourne, khoảng năm mươi năm trước thì cả người chủ chốt lẫn người trông nom việc “trồng cỏ” đều hoặc có tư cách thường trú hoặc quốc tịch Úc, và cái giá họ phải trả khi bị phát hiện thường khá đắt cho họ (đi tù,

có lý lịch phạm pháp, sẽ khó xin việc làm hơn sau khi mãn án, v.v...) nên thời gian gần đây, những người chủ chốt thường móc nối mang người từ Việt Nam sang để trông nom việc “trồng cỏ” này.

Số tiền năm mươi ngàn đô la đối với một người Úc gốc Việt thì thật ra cũng chẳng là bao, nhưng đối với một người ở Việt Nam thì nó lại là một số tiền quá lớn, lớn đến độ họ không còn chút sáng suốt nào để nghĩ đến những hậu quả khác của việc làm phạm pháp mà họ nhận làm, dù phi vụ đó thành công hay thất bại.

Dù họ thành công hay thất bại, thiệt hại vẫn là điều hiển nhiên cho đất nước này: Nếu phi vụ của họ thành công, chính phủ và người dân Úc sẽ tổn kém rất nhiều về tài chính, nhân mạng, nhân lực lẫn tinh thần để gánh vác những hệ quả của việc nghiện ngập. Nếu thất bại, chính phủ và người dân Úc sẽ tổn kém mỗi năm khoảng 80 ngàn Úc kim để giữ họ trong tù.

Đối với bản thân người trông nom việc “trồng cỏ” thì nếu thất bại (và cơ hội thất bại rất cao) thì dù là công dân Việt Nam, tổn thất của họ cũng vô cùng lớn lao. Nếu bị phát hiện và bị bắt ngay trong những ngày đầu thì họ sẽ may mắn lãnh án tù vài tháng, nhưng nếu bị bắt khi sắp thu hoạch, án tù trung bình sẽ là khoảng hai đến năm năm. Sau khi thụ án xong, những người này sẽ bị chuyển đến trại giam di dân lậu và chờ bị trục xuất ra khỏi Úc. Và một khi đã bị trục xuất, cơ hội sang Úc trong vòng năm năm là zero, và sau đó thì ... cũng gần như là zero!

Lưu Ngọc Huy